

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΟΣ

Ο Ζάχανης κι' ὁ Μαρῆς
μελούνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.—

Θὰ στὸ πῶ. Δὲν ὑπομένω
νᾶναι μέσα μου κλεισμένο
καὶ νὰ μὲ στενοχωρῇ.
Ἡ ἀληθινὸς μεσσίας εἰν' ἐτοῦτος, βρὲ Μαρῆ,
ἢ σπουδαῖος κατεργάρης ποῦ σταθμίσας τὰς στιγμάς
ἐπεφάνη ν' ἀνορθώσῃ τὰ κορδίδα ἐμᾶς.

Πρὸ πολλοῦ ἡ σκέψις αὕτη μοῦ ἐπέδωσ' ἀφ' τὸ νοῦ·
κι' ἐπειδὴ τὰ μυστικὰ μου δὲν τὰ λέω ἀλλουνοῦ
παρὰ μόνον εἰς ἐσένα θάρτῳ νάν τ' ἀφιδευτῶ,
ποῦ τὸ ἔξοιλογοῦμαι μ' ἐχειμύθειαν κι' αὐτὸ.

Ἡ φρέσκες, οἱ θυμιοὶ του,
τὸ τουτέ του, ἡ πυγμὴ του,
ὅλ' αὐτὰ ποῦ δὲν τὰ εἶχε ἄλλος πρώην κυβερνήτη;
παρὰ μόνον ὁ μεσσίας ὁ ἐρχόμενος ἐκ Κορήτης,
μ' ἀναγκάζουν νὰ πιστεύω καὶ νὰ λέω, βρὲ Μαρῆ,
ἢ μεγάλος εἰν' ὁ ζῆλος,
ἢ κατεργαρὸς ὁ φίλος
στάσιν ἀψογον τηρεῖ.

Δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω
τῶν πραγμάτων μας τὴ θέσι,
κι' ἢ ἀγνῆν νὰ θεωρήσω
τοῦ ἀνορθωτοῦ τὴ ζέσι,
ἢ νὰ ἔχω ὑποψίες πῶς κι' αὐτὸς ποῦ κυβερνᾶ,
τοὺς φωστήρας μας τοὺς πρώτους,
κατεργάρηδες ἐλπιώτους,
παρασάγγας τοὺς περνᾶ.

Δὲν μπορῶ μ' αὐτὰς τὰς γνώσεις τὰς ξηράς μόν καὶ ὀλίγας
νὰ πεισθῶ ἀν δύτως εἶναι τῶν πολιτικῶν δ' γίγας,
ἢ σπουδαῖος λαοπλύνος
φιφτυτοῦ καὶ νονθωτὲ,
ποῦ κανένας ἄλλος νάνος
δὲν τὸν ἔφτασε ποτὲ.

Βλέπω τὴν ἐπιπούη του
σ' τόνα ζήτημα καὶ στ' ἄλλο,
βλέπω ποῦ μὲ τὴ φωνὴ του
σκάψει κάθισ παταπέλο,
βλέπω πῶφερε σὲ τέρμα
τῶν κοινάτων τὴ σκουριά,

βλέπω ποῦ χτυπάει φέρμα
ὅθε δώσει τσεκουριά,
μὰ μοῦ μένει μιὰ ἰδέα—κι' ἵσως νᾶναι καὶ τρελλή-
διπῶς εἰν' ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἔξυπνότερος πολὺ,
καὶ μ' αὐτὴν τὴν ἔξυπνάδα
τὴ σπανεία, βρὲ Μαρῆ,
θὰν τὴ δέση τὴν Ἐλλάδα
στὸ δικό του τὸ λουρί.

"Ἴσως τὰς παραλυσίας
ποῦ μᾶς ἔφεραν οἱ τόσοι
ὁ προκείμενος μεσσίας
νά μπορέσῃ ν' ἀνορθώσῃ·
ἵσως τοῦ όωμηοῦ ἡ τρέλλα
ποῦναι πατρογονική,
ἰαθῆ μὲ τὴν ἀβδέλα,
τὴν ἀναμορφωτική,
ἴσως μάρτυρες βρεθῶμεν ἀπιστεύτων γεγονότων
κι' οἱ ἀπέλπιδες σωθῶμεν,
ἄλλὰ ἵσως καὶ ὁνουφέτη εἴτι χείρονα τῶν πρώτων
προσεχῶς ἀντιληφθῶμεν
ἐν χορείᾳ ζηλευτῆ
διὰ τὴν δοίαν ἥλθεν ἡ ἀνόρθωσις αὐτὴ.

'Ο Λευτέρης, βρὲ νεκρίτη,
ποῦ μᾶς κυβερνάει φίνα,
ἄλλος ἥτανε στὴν Κορήτη
κι' ἄλλος τώρα στὴν Ἀθῆνα.
Κι' ἀν τοῦ γίγαντος τὸ βίο
ἐν πολιτικῇ τὸν ξέρεις,
πέσ' μου ποὺδ' ἀπὸ τοὺς δύο
εἰν' ὁ γνήσιος Λευτέρης;

M.— Μὴ μοῦ κάνης ἔρωτήσεις ποῦ δὲν εἶναι λογικές.
"Άλλος εἶναι, συλλογίσου,
οἱ δέρας τοῦ Θεοίσου
κι' ἄλλες ἡ πνοεὶς κι' ἡ ἀνδρεῖς ἡ παναθηναϊκὲς.

'Αλλ' ἡ μία κι' ἄλλ' ἡ ἄλλη κυβερνητικὴ δευτερεία.
"Άλλο νᾶσαι μὲσ' τοὺς βράχους
νὰ κυττᾶς γιγαντομάχους
κι' ὅλο νᾶσαι καλεσμένος σὲ τραπέζη βασιληᾶ.

Εἰν' ἀσύγγνωστος μωρία,
τοῦ μεσσία τὴν πορεία
κατεργάρα νὰ τὴν λεῖ,
καὶ όωμηοὺς ἀνορθωμένους ἀπὸ τώρα νὰν τοὺς κλαῖς.

"Ἐγε πίστη στὸ Λευτέρο καὶ ποὺ δέστοις ὑπογραφή
κι' δόμεται τὰς τάνε φύμα·
κι' δόσ φύλαντι παραστίγα
τὰς τάσ σταράχη τάσ,
οὔτε ποῦ δι' απούς κατείστη ἀλλο πότερα νὰ μινή.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

**ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ
ΜΟΝΟΚΡΟΥΣΟΥ · ZIZANIOU**

- Z.— Βλέπω ποῦ μ' ἀλησμόνησες μεμίας μπάρμπιτ' Ἀντόεα !
Πᾶς τὰ περνᾶς ; Τὶ γένεσαι ;
- M.— Περίφημα ! Ωραῖα !
- Z.— Γινῆκαν τόσα πράματα, γινῆκαν τόσοι νόμοι
κι' ἀνησυχῶ ποῦ τίποτα δὲν μωγραψες ἀκόμη
ἐνῶ μὲ εἶχες κατ' ἀρχὰς ἐνήμερον στὰ πάντα.
- M.— Τῆς Κρήτης ὅπωσδήποτε τὰ σοβαρὰ συμβάντα
καὶ ἄλλα σπουδαιότερα ζητήματα τοῦ κράτους
συζητηθέντα ἐν Βουλῇ,
μὲ ἀπησχόλησαν πολὺ^ν
καὶ ίσως παρημέλησα νὰ γράψω στοὺς φιλτάτους.

- Z.— "Ωστε λοιπὸν τὸ Κρητικὸν, ἔαν μοῦ ἐπιτρέπεις,
εἰπέ μου πῶς τὸ βλέπεις ;
- M.— Εἰς τὸ σημεῖον, φίλε μου, εἰς ὅπερ κατημύνθη,
ἀπ' ἐθνικῆς ἀπόψεως πολὺ ἔξετραχύνθη,
οὐ μὴν, μεγάλη τῶν Κρητῶν εἰν' ἡ φιλοπατρία
καὶ ἄν διὰ τοῦ Αἴρενταλ ὡς εἰπεν ἡ Αὔστρια
καὶ ἡ Εὐρώπη παιίζουσα τὸν δόλον τοῦ Ιούδα,
δ' ἀγγλικὸς δ' δάκτυλος ὑποκινεῖ τὴν Σούδα,
βεβαίως εἶναι δύσκολον νὰ λύσῃ τὰ δεσμά της.
- Z.— Βλέπω πῶβγῆκες μπάρμπα μου σπουδαῖος διπλωμάτης,
κι' ἀντιλαμβάνεσαι λαμπρὰ τὸ τάκτ τῶν εὐρωπαίων !
Μ' αὐτὰ δὲν τάπες στὴ Βουλή !
- M.— Τὰ εἶπα παραπαίων.

- Z.— Τοῦ Κρητικοῦ τὴν ἄκουσα τὴν τύχη τὴν μοιραία,
ἄλλ' ἡ ἀνόρθωσις ἡμῶν, πῶς πάει μπάρμπιτ' Ἀντόεα ;
- M.— Ἀνενδοιάστως ἡ Βουλὴ τὸ ἔργον τῆς συντρέχει.
- Z.— Τόξεις πῶς ἡ ζάχαρι ἑφτὰ δεκάρες ἔχει ;
Τόξεις πῶς καὶ τὸν καφέ πανεὶς δὲν τόνε βλέπει
καὶ μὲ τὰ μοῦτρα ἔπεσε δ' ἀσόμιος στὸ σαλέπι ;
- M.— Τὸ ξέρω καὶ ωμῆησα περὶ αὐτῶν δεδόντως,
ἄλλ' ἡ φωνὴ μου, ἀτυχῶς, ἥτο φωνὴ βιωντος.
Ἐγώ κατέκρινα πολὺ τὴν αὔξησιν τῶν φόρων,
ἄλλα αἱ γνῶμαι, φίλε μου, τῶν ἄλλων βουληφόρων,
δὲν συντατίζονται ποσῶς μὲ τὰς δικάς μου σκέψεις.
- Z.— Αὐτὰ, ἐρχόμενος ἐδῶ νὰ μοῦ τὰ ξεμπερδέψῃς
γιατὶ ἀκούω μπάρμπα μου πολλοὺς καὶ διαφόρους
ποῦ ἔξανορθωθήκανε μ' αὐτοὺς τοὺς νέους φόρους.

- M.— Μομφὴ δὲν πρέπει κατ' ἐμοῦ καμία νὰ ὑπάρχῃ.
Ζ.— Κι' αὐτὲς τὸ νομοσχέδιον ποῦ κόβονται δημάρχοι
καὶ πάρεδροι καὶ σύμβουλοι καὶ τόσοι φίλοι ἄλλοι
τὶ γίνεται ;
- M.— Τί γίνεται ! Μὲ λύπη μου μεγάλη
προβλέπω πῶς θὰ ψηφισθῇ ταχέως καὶ συντόμως.
Ζ.— Θὰ μᾶς διμάξῃ, μπάρμπα μου, αὐτὸς δ' νέος νόμος !
Δὲν γίνεται τούλαχιστον καμιαὶ οἰκονομία
νὰ βασταχτῇ ὁ δήμαρχος τῆς Ἀνωῆς..
- M.— Καμία !

- Z.— Αὐτὸν τὸ νόμο μπάρμπα μου, ποτὲ μὴν τὸν ψηφίσῃ !
M.— Θὰ κάμω ἐκ τοῦ βήματος πικρὰς παρατηρήσεις.
Ζ.— Νά κάμης ὅσες δύνασαι γιατ' εἶναι ἀμαρτία
νὰ βγοῦνε τὰ σφαιρίδια καὶ νάρτουν τά δελτία,
Θὰ τρέχουμε στῆς ἐκλογῆς κι' ἀδίκως θὰ κουτσάμε,
ἄν πρόκειται νὰ κόψουνε τσού ψήφους ποῦ μετράμε !

Περὶ Βουλῆς τὶ ἄδεται ; Πότε θὰ διαλύσῃ ;
Ἀνυπομόνως καρτερεῖ δ' ἀσόμιος νὰ ψηφίσῃ,
τοὺς ἱέλλοντας ἀνορθωτὰς στὴν ἐκλογὴν ποῦ μὴντη,
κι' ἀγείναι τὸν συνδυασμὸν δ' Τετενές κατάρτι,
δ' πνεύματι καὶ χρήματι τῆς πολιτείας λέσσι
τῆς εὐκαιρίες πά βροκας δὲν ξαναβρίσκεις πλέον !

Ο ΣΧΕΙΜΩΝΑΣ

Ἡρθαν γρέοι καὶ φουρτοῦνες
καὶ χειμῶνος συφορὰ·
νὰ ταμπάρα νὰ καὶ γοῦνες
καὶ παντοῖα γουνερὰ
ποῦ τὴν ἄγρια τὴ φύσι νὰ νικήσουν προσπαθοῦν,
ἄλλα θῦμα πέφτουν δλα καὶ ἡ τρίχες τους μαθοῦν !

Τῶν βροχῶν καὶ τῶν ἀνέμων μᾶς εύρηκαν ἐποχὲς.
Χιόνι όντη νὰ πλακώσῃ τῆς θεομότερες ψυχὲς !
Τοῦ χιονιοῦ καὶ τῆς χαλάζης συφορὰ μᾶς ἀπειλεῖ·
θὰ μᾶς πνίξουν τὰ χιόνια
καὶ τοῦ τόπου τὰ σαλόνια
σ' ἔνα κρέμονται καὶ μόνο περιζήτητο βιολί !

Πᾶν' οἱ χρόνοι, πᾶν' οἱ μῆνες
πούχαμ' ἄλλες δεσποσύνες
κι' ἄλλου εἰδόνυς καβαλλιέρους·
τώρα πλέον τὶ νά γίνη μὲ ουναχωμένους γέρους
καὶ μὲ τέτοια γουνερὰ
ποῦ κατάλληλα δὲν εἶναι οὕτε γιὰ ἐθνοφροσυρὰ !

Τὶ μᾶς ὡφελεῖ τοὺς ἄλλους ἄν μανάχα μερικοὶ
λιχουδεύοντε νὰ βλέπουν μιὰ κυρὰ διαβατική,
κι' ἄν γιὰ πινομή της μόνον
εἰς τὸν κύκλον τῶν θαμώνων
καταστρώνονται ἐκδομάς,
τὶ ωφέλεια προκύπτει εἰς τοὺς ἔξωθεν ἡμᾶς ;

Τὶ χειμωνιάτικη ζωὴ,
στὸν τόπο μας περνάει !
Σουλάτσο, ψυνος καὶ φαΐ
καὶ γάμων ταρνανάϊ,
κι' ἔγδ πώγέρασα σκεδόν καθήμενος στ' αὐγὰ μου,
θὰ βγάλω σάν τὸν Κατορβᾶ ἐσταντανὲ τοῦ γάμου.

Τὶ εύτυχεῖς οἱ κάτοικοι τῆς θείας ταύτης χώρας
εἰς κλίνην πορευόμενοι ἀπὸ ἐβδόμης ὥρας,
ζηλεύοντες ἐν τῇ θερμῇ τῇ τέρψι τῶν κραββάτων,
τὴν ποίησιν τῶν ὑπερόπλων νυμφευμένων γάτων !

Ξυπνᾶμε, καὶ νωρὶς' νωρὶς μᾶς πλάνει νέα νύτα.
Ο τόπος ὁ φιλόμουσος δὲν ἔχει μιὰ κορίστα·
κι' ἐν γῇ τοσούτων δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων,
περνᾶμε νύχτες ἔξοχες μὲ κομπανίες γάτων.

Τὶ τόπος εὐρωπαῖκὸς
γιὰ νὰ κασμᾶσαι διαρκῶς !
Τὶ ἀνθὴ καὶ κομψότητες
μεγάλης ἐργασίας
καὶ τὶ δισκούλιότητες
ἐκ τῆς ἀκινησίας !

Τὶ θεία διασκέδασις κι' ἐκείνη τῆς πλατείας,
ποῦ χαῦνος πληθυσμὸς κυττᾶ
τὰ φιρτυτού μεταξωτὰ
τῆς ἀριστοράτας
καὶ τὰ πτερόν ἀπατεῖ τὸ νέο φιγουρίνι
νὰ γαργαλίζουν ἀφελῶν συζύγων τὴν εἰρήνη !

Τὶ πλοτηράσιαν μὲ τὴ φιλοσοφία
Τὶ πόσιμος ἐρημιαὶ πτηνῶδες τιμόρα !
Καὶ εἰς διμότις ποὺ είμαι τὸ πατέρας μορφωτό,
ὅποτα συνάμις φωτὸς αδειώς κατοικεῖν !

**ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ.**

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

**ΠΡΟΣ ΤΙ
Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ;**

Τήγανηρεμον και μακαρίαν ζωὴν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἔξελισσομένην μεταξύ τοῦ πόθου πρὸς κατάληψιν δημοσίων θέσεων και τῆς ἐπιθυμίας πρὸς ἀγέτον ἐν τοῖς καφφενεῖσι συζήτησιν περὶ πολιτικῶν, διέκοφεν αἰφνίς ή κατὰ τὸν Αὔγουστον 1909 γενομένη στρατιωτικὴ ἐπανάστασις, ἔκδηλωθείσα μὲν ὡς ἀντίδρασις κατὰ τῆς προσδοκῆς, ἣν ἡσθάνθη δὲ ἐλληνικὸς στρατός, διότι δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὰς θρασείας προκλήσεις τῶν σωβινιστῶν Νεοτούρκων, προετοιμασθείσα δημος κατόπιν συνεγνοήσεως και προκατεργασίας ὠρισμένων ἀξιωματικῶν, ὑπηρετησάντων ἐν Κρήτῃ και θεσάντων εἰς ἐπικοινωνίαν τὸν ἥδη πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος, τότε δὲν ἐν Κρήτῃ πολιτεύμενον, πρὸς γνωστοὺς τινὰς κύκλους ἐν Ἀθήναις, παρὰ τοῖς δόποις πρὸ πολλοῦ και ἔνεκα διαφόρων λόγων ἐκαλλιεργεῖτο ή διέκα τῆς διενεργείας βιώσου τινὸς κυνήματος κατὰ τῆς διεφορήτου πολιτικῆς καταστάσεως.

Εἶναι ἀλλοθές, οἱ κύκλοι οὓτοι δὲν ἔνεφοροῦντο ἔξ δοκολήρου ὑπὸ ἀγνῶν προθέσεων. Ὄπηρχον παρ' αὐτοῖς οἱ συμφεροντολόγοι και φιλόδοξοι. Ἀλλὰ παρὰ τούτους ὑπῆρχον και εἰλικρινεῖς πολίται, οἵτινες ἐκ καλῆς πίστεως δρμάμενοι ἐδέχθησαν νὰ συνεργασθῶσι μετ' ἔκεινων, τῶν δόποιων δὲν ἐφαντάζοντο τοὺς χρυφοὺς σκοπούς και τὰς πονηρὰς διαθέσεις.

Ἄλλ' ή ὑπαρξίες ἀκριβῶς τοιούτων ἀντιθέσεων μεταξύ τῶν συνεννοομένων ὑπῆρχεν ή αἰτία ἐπως ἐμφιλοχωρήσωσιν διενέξεις και διχογρωμάτι, συνέπεια τῶν δόποιων ἦτο νὰ ἀποσυρθῶσι πολλοῦ ἐκ τοῦ μελετωμένου κυνήματος, τὸ δόποιον οὕτως διενηργήθη παρὰ μόνων τῶν στρατιωτικῶν.

Ο λαός, δειτες ἡσθάντεο μὲν μεγάλην δυσφορίαν διὰ τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ κυρίως διότι εὐέξαπτος και λίαν μιμητικὸς ὡν δρέσκεται νὰ προστέχῃ εἰς ταραχὰς και ἐπεισόδια, ἔδωκε τὴν συνδρομὴν του και διὰ πολλῶν ἐν Ἑλλάδε ἐνεργήθεντων τῇ 14η Σεπτεμβρίου 1909 λαϊκῶν συλλαλητηρίων παρέσχε τὴν κύρωσιν και τὴν υἱοθεσίαν, οὐτως εἰπεῖν, εἰς τὸ στρατιωτικὸν κίνημα.

Μετὰ παρέλευσιν ἥδη δύο και πλέον ἐπῶν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ κυνήματος ἐκείνου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δόποιου τόσα και τόσα ἔλασαν χώραν και ἀπὸ ἐσωτερικῆς και ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόφεως, ἔρωτα περίφροντις δὲ ἀνθρωπος τοῦ λαοῦ: « πρὸς τὸν ἐπανάστατος αὐτῇ ; »

Διειτες ἐγένετο ή ἐπανάστασις και τὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ἐπαναστατήσαντα λαδὸν ;

Ἐγένετο ή ἐπανάστασις διὰ νὰ πολλαπλασιασθοῦν αἱ στρατιωτικαι και πολιτικαι συντάξεις, η ἐγένετο διὰ νὰ αὐξηθῇ ἀσυνειδήτως η φορολογία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ;

Ἐγένετο διὰ νὰ λάβουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνέλθουν εἰς τὰ πρωθυπουργικὰ και ὑπουργικὰ ἑδῶλα διάφοροι ἀπῆλπισμένοι πολιτικοι, η ἐγένετο διὰ νὰ κατακλυσθῇ η Βουλὴ ἀπὸ παντὸς εἰδοῦς ἔρπετα και τί κωφατα;

Ἐγένετο διὰ νὰ καθαιρεθοῦν οἱ πέντε εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν και νὰ ἀνατεθῇ η ὑπηρεσία των εἰς ἀλλούς παρηγκωνισμένους φωστήρας, ἀνεγνωρισμένης ἵκανότητος και ὑπεροχῆς ;

Ἐγένετο διὰ νὰ καταργηθῇ η Γενικὴ Διοίκησις τοῦ Στρατοῦ και ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς Γενικῆς ἐπιθεωρήσεως, ἀνατιθεμένης ἀποκλειστικῶς εἰς ὠρισμένον πρόσωπον, αὐτὸν ἐκείνο, τὸ δόποιον εἶχε και τὴν μισητὴν καταστᾶσαν Γενικὴν Διοίκησιν;

Ἐγένετο διὰ νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ Καλογεροπούλιοι και Συμπούλιοι διαχειρίσεις τοῦ δημοσίου κράματος και ἀναμίξεως εἰς προνομιούχους ἐταρείας, διὰ τῶν Μπενακείων ἐκτελωνισμῶν και τῶν διὰ τοὺς ἐκκαθαρισθέντας ἐργολαβιῶν τοῦ Στρατοῦ;

Ἐγένετο διὰ νὰ ἐκλείψῃ δὲ προμηθευτὴς τῶν εἰδῶν τοῦ στρατοῦ διαθετής Πολυγένειοι και ἀνατείλη δὲ προμηθευτὴς τῶν ἀρχηλῶν και ταύτις τῆς Λέσχης τῶν Θιλεκευθέρων βουλευτῆς Στρατούλης;

Ἐγένετο διὰ νὰ φυγάδευθοῦν οἱ καταχρασται και νὰ ἐνθρονισθοῦν οἱ ἔθικοι εὐεργέται;

Ἐγένετο διὰ νὰ παύσῃ τῆς Δικαιοσύνης η κα-

πήλευσις και ἀπεμπόλησις αὐτῆς εἰς τὰ πάθη και τοὺς ὄποιοι τοῦ πολιτευομένων, η ἐγένετο διὰ νὰ διαδεχθῇ τὴν καπηλευσιν δὲ αὐταρχισμὸς και τοὺς πολιτευομένους αἱ ἀρωματώδεις ἐσθῆται;

Ἐγένετο διὰ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν πτωχὸν ἐργάτην δὲ ἴδρως και δὲ κόπος του, δὲ κλεπτόμενος ἀνιέρως ἀπὸ τὸν μεγαλοπεικειρηματίαν και τὸν ἰσχυρὸν τῆς ἡμέρας, η ἐγένετο διὰ νὰ πιεσθῇ περισσότερον δὲ πτωχὸς και παχυνθῇ ἐκ τούναντίου δὲ πλούσιος και προγομιούχος ;

Ἐγένετο διὰ νὰ ἀποκτήσῃ δὲ λαδὸς παιδείαν λαχικήν και μόρφωσιν, η ἐγένετο διὰ νὰ γίνη η παιδεία ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν πλουσίων μὲ τὰ ἀκριβὰ βιθίλια, τὰ μεγάλα δίδακτρα και τὸν περιορισμὸν τῶν δημοτικῶν σχολείων ;

Ἐγένετο διὰ νὰ ἐνσυχνθῇ η λαϊκὴ κυριαρχία και περιορισθείσην δηλού τελείως νὰ ἐκλείψουν-τὰ προνόμια ὠρισμένων τάξεων πλουσίων, ὑπαλλήλων, στρατιωτικῶν, η ἐγένετο διὰ νὰ κοπῇ και αὐτὸς τῆς Βουλῆς δὲ ἐλεύθερος και ἀποτελεσματικὸς ἐλεγχός ;

Ἐγένετο διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ Κράτος αὐτοτέλειαν κυριαρχικὴν ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόφεως και νὰ καθιστήσῃ διὰ τὴν ἐθνικήν πολιτικήν, η ἐγένετο διὰ νὰ παραδοθῇ δριστικῶτερον και ἐπιστρέψηεν εἰς τὴν ξενοκρατίαν, τῆς δοπίας ἀναμφισθήτητα ὅργανα θα είναι οἱ διάφοροι ἀπόστρατοι και γηραλέοι δηθεν δργανωταί ;

Ἐγένετο διὰ νὰ ἐξαπολουθήσῃ η ὑποδούλωσις και ἐθνική ταπείνωσις, η ἐγένετο διὰ νὰ ἐρευνηθῶσι και είτα ἐξαλειφθῶσι τὰ αἴτια τοῦ ἐξευτελισμοῦ και νὰ ὑψωθῇ και τονωθῇ οὕτω τὸ ἐθνικὸν φρόνημα ;

Ἐγένετο διὰ νὰ πτύσωμεν ἀνοσίως τὴν αἰμόφυρτον τῆς Κρήτης παρενεκήν παρειάν και ν' ἀποστρέψω μεν βεβήλως ἀπ' αὐτής, ὡς δηθεν χολεροβλήτου, τὸ πρόσωπον δηπος ἐξασφαλίσωμεν τὸν ἀντον δργιασμὸν ημῶν εἰς βάρος τῶν ἱερῶν και δύσων, η ἐγένετο διὰ νὰ συγκεντρώσωμεν πᾶσαν τὴν δύναμιν ημῶν και μὲ πᾶσαν θυσίαν και αὐταπάργησην και τορθώσωμεν νὰ παρηγορήσωμεν μὲ γλυκύτητα αὐτὴν και τὴν φέρωμεν μὲ στοργήν και πόνον πλησίον τῆς ἀπὸ τόσου χρόνου ἀναμενούσης αὐτὴν 'Ἑλλάδος ;

Εἰς μάτην δημος τὰ ἐρωτήματα ταῦτα και πλεύστα ἀλλα τοιαῦτα θη προσθήσουν.

Καμμια δὲν δίεται ἀπάντησις, ἀλλὰ μόνον μία στερεότυπος και μυστηριώδης ὡς ἀπὸ δελφικοῦ ἐκπορευομένη ἀντρου θα ἀντηχήσῃ ἀστεία φωνή :

«Ἐγένετο ή ἐπανάστασις διὰ νὰ κάμω ἐγὼ μὲ τὴν πυγμήν μου, 'Ἀνόρθωσιν !»

Ο ἀγνόθωπος τοῦ λαοῦ μὴ ἐκανοποιούμενος ἀπὸ τὴν μάγον και ἀκατανόγητον ταύτην φωνήν, κύπτει σκε πτικὸς τὴν κεφαλήν και μένει σιωπηλός, μέχρις οὐ αἰσθανθῇ τὴν δύναμιν τῆς ιδικῆς του πυγμῆς.

K. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ

ΙΔΡΥΣΙΣ

**ΕΜΠΟΡΟΝΑΥΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ**

Οι ἐνταῦθα ἐκτελεσταὶ τοῦ Βαλλιανοῦ καληροδοτημάτος κ. κ. Π. Βέγιας, Δ. Δαυΐς. Λ. Ροσόλυμος, Γ. Βαλλιάνος και Δ. Δεστούνης, συσκεψθέντες ἀπεφάσισαν ὀριστικῶς τὴν ίδρυσην ἐν 'Αργοστολῷ 'Εμποροναυτικῆς Σχολῆς, ἐγκαταλείψαντες τὴν προγραμμένην ίδεαν περὶ ίδρυσεως ἐπαγγελματικῆς τοιαύτης ἀφοῦ αἱ διηθῆται τῶν νεωτέρων εὐεργετῶν Κοριαλένια και Χαροκόπου, ἀναγράφουσι κονδύλια δὲ ἐπαγγελματικὰς σχολαῖς.

Ἡ ίδεα τῶν κ. κ. ἐκτελεστῶν ἐπεκροτήθη, πολὺ δικαιώματος, υφ' ἀπάσης τῆς κοινωνίας, διότι η ἐμποροναυτικὴ σχολὴ διὰ τοὺς Κεφαλλήνας ἦτο ἀπαραίτητος.

Κατὰ τὴν γνώμην μας, είναι τὸ μόνον ίδρυμα τὸ δικαιούμενον περὶ δικαιούμενης και λαμπρὰ θη φέρηται στοτελέσματα.

Τὸ ποσόν 160 χιλιάδων δραχμιῶν, θὰ διατεθῇ διὰ τὸ κτήριον και τὴν ἀναγκαῖαν ἐπιπλωσιν, θὰ συντηρεῖται δὲ η σχολὴ αὐτῇ ἐξ ἐτησίου χορηγήματος πεντήκοντα χιλιάδων δραχμιῶν.

Ἐννοεῖται, ὅτι η σχολὴ θὰ καταρτισθῇ ταῖς προσλαμβανομένων ίκανῶν και καταλλήλων οἰσασκάλων μὲ σύρωσιν διευθύνην.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπεταθῇ εἰς τὸν κ. κ. Τζανέτον Φωκᾶν, Φιλίππον Μεταξάν, Πατραῖην Βεργωτήν, Κωσταντίνον Σκλάδον, Γεράσιμον Λασκαράτον, Γεώργ. Χαϊδάν και Ἡλίαν Προκόπην, νὰ δεχθῶσι τὴν ἐπιτροπείαν τῆς σχολῆς.

oooooooooooo

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

